

תלמוד בבלי על ספר משלי

פסחים נ:ב

בני ביישן נהוג דלא הוו אזלין מצור לצידון במעלי שבתא אתו בנייהו קמיה דר' יוחנן אמרו לו אבהתיך אפשר להו אנן לא אפשר לן אמר להו כבר קיבלו אבותיכם עליהם שנאמר (משלי א, ח) שמע בני מוסר אביך ואל תטוש תורת אמך

ברכות לה:ב

א"ר חנינא בר פפא כל הנהנה מן העוה"ז בלא ברכה כאילו גוזל להקב"ה וכנסת ישראל שנא' (משלי כה, כד) גוזל אביו ואמו ואומר אין פשע חבר הוא לאיש משחית ואין אביו אלא הקב"ה שנא' (דברים לב, ו) הלא הוא אביך קנך ואין אמו אלא כנסת ישראל שנא' (משלי א, ח) שמע בני מוסר אביך ואל תטוש תורת אמך

עירובין נד:א

מאי דכתיב (משלי א, ט) וענקים לגררותיך אם משים אדם עצמו כענק זה שרף על הצואר ונראה ואינו נראה תלמודו מתקיים בידו ואם לאו אין תלמודו מתקיים

סוטה מו:ב

המהלך בדרך ואין לו לוויה יעסוק בתורה שנאמר (משלי א, ט) כי לויית חן הם לראשך וענקים לגררותיך ואמר ר' יהושע בן לוי בשביל ארבעה פסיעות שלוה פרעה לאברהם שנאמר (בראשית יב, כ) ויצו עליו פרעה אנשים וגו' נשתעבד בבניו ארבע מאות שנה שנאמר (בראשית טו, יג) ועבדום וענו אותם ארבע מאות שנה

עירובין נד:א

א"ר יהושע בן לוי המהלך בדרך ואין עמו לוויה יעסוק בתורה שנאמר (משלי א, ט) כי לויית חן הם חש בראשו יעסוק בתורה שנאמר כי לויית חן הם לראשך חש בגרונו יעסוק בתורה שנאמר וענקים לגררותיך חש במעיו יעסוק בתורה שנאמר רפאות תהי לשרך חש בעצמותיו יעסוק בתורה שנאמר ושקוי לעצמותיך חש בכל גופו יעסוק בתורה שנאמר ולכל בשרו מרפא

סוטה לח:ב

מנין שאפי' עופות מכירין בצרי העין שנאמר (משלי א, יז) כי חנם מזורה הרשת בעיני כל בעל כנף

מועד קטן טז:ב

א"ל זה ראיתי וזה לא ראיתי קרי עליה (משלי טז, ז) ברצות ה' דרכי איש גם אויביו ישלים אתו מ"ט עבד מר הכי א"ל דכתיב (משלי א, כ) חכמות בחוש תרונה א"ל אם קרית לא שנית ואם שנית לא שילשת ואם שילשת לא פירשו לך

קידושין מ:א

הזכות יש לה קרן ויש לה פירות שנאמר אמרו צדיק כי טוב וגו' עבירה יש לה קרן ואין לה פירות שנאמר אוי לרשע רע וגו' ואלא מה אני מקיים (משלי א, לא) ויאכלו מפרי דרכם וממועצותיהם ישבעו עבירה שעושה פירות יש לה פירות ושאין עושה פירות אין לה פירות

יומא עא:א

אמר רב יהודה זה מקום שווקים (משלי ג, ב) כי אורך ימים ושנות חיים ושלוש יוסיפו לך וכי יש שנים של חיים ויש שנים שאינן של חיים

ברכות סג:א

דרש בר קפרא איזוהי פרשה קטנה שכל גופי תורה תלוין בה (משלי ג, ו) בכל דרכיך דעהו והוא יישר ארחותיך

קידושין לב:א

נאמר (שמות כ, יא) כבד את אביך ואת אמך ונאמר (משלי ג, ט) כבד את ה' מהונך מה להלן בחסרון כיס אף כאן בחסרון כיס

קידושין לב:ב

מר רב אידי בר אבין אמר רב נתגרשה שניהם שוים ת"ר נאמר (שמות כ, יא) כבד את אביך ואת אמך ונאמר (משלי ג, ט) כבד את ה' מהונך השוה הכתוב כבוד אב ואם לכבוד המקום

יומא עו:ב

והכתיב (משלי ג, ז) ותירוש יקביך יפרוצו דבר הבא מן התירוש יקביך יפרוצו והא כתיב (הושע ד, יא) זנות ויין ותירוש יקח לב

מגילה לא:ב

בתעניות ברכות וקללות ואין מפסיקין בקללות: מה"מ אמר ר' חייא בר גמדא אמר רבי אסי דאמר קרא (משלי ג, יא) מוסר ה' בני אל תמאס ריש לקיש אמר לפי שאין אומרים ברכה על הפרוענות

ברכות ה:א

ואם תלה ולא מצא בידוע שישורין של אהבה הם שנאמר (משלי ג, יב) כי את אשר יאהב ה' יוכיח

תלמוד בבלי על ספר משלי

מועד קטן ט:ב

כתיב (משלי ג, טו) יקרה היא מפנינים וכל חפצך לא ישוו בה הא חפצי שמים ישוו בה וכתוב (משלי ח, יא) כל חפצים לא ישוו בה דאפילו חפצי שמים לא ישוו בה כאן במצוה שאפשר לעשותה ע"י אחרים כאן במצוה שאי אפשר לעשותה ע"י אחרים

טוה ד:ב

ואשת איש נפש יקרה תצוד אמר רבא האי נפש יקרה נפש גבוהה מיבעי ליה ועוד היא תצוד מיבעי ליה אלא אמר רבא כל הבא על אשת איש אפילו למד תורה דכתיב בה (משלי ג, טו) יקרה היא מפנינים מכהן גדול שנכנס לפני ולפנים היא תצודנו לדינה של גיהנם

שבת סג:א

רב נחמן בר יצחק אמר זוכין לדברים שנאמרו בימינה של תורה דאמר רבא בר רב שילא ואמרי לה אמר רב יוסף בר חמא א"ר ששת מאי דכתיב (משלי ג, טז) אורך ימים בימינה בשמאלה עושר וכבוד

סוכה לב:ב

אמר אביי (משלי ג, יז) דרכיה דרכי נועם וליכא רבא אמר מהכא (זכריה ח, יט) האמת והשלום אהבו

סוכה לב:א

אמר אביי (משלי ג, יז) דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום כתיב אמר ליה רבא תוספאה לרבינא ואימא תרתי כפי דתמרי כפת כתיב ואימא חדא להווא כף קרי ליה

יבמות פז:ב

אמר ליה רב יהודה מדאסקרתא לרבא לא נעשה מתים כחיים לענין יבום **מקל וחומר** ומה במקום שעשה ולד מן הראשון כולד מן השני לפוסלה מן התרומה לא עשה מתים כחיים מקום שלא עשה ולד מן הראשון כולד מן השני לפוסלה מן הייבום אינו דין שלא נעשה מתים כחיים ת"ל (משלי ג, יז) דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום

נדרים סב:א

וסוף הכבוד לבא שנאמר (משלי ז, ג) קשרם על אצבעותיך כתבם על לוח לבך ואומר (משלי ג, יז) דרכיה דרכי נועם ואומר (משלי ג, יח) עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה

יבמות טו:א

לב"ש היכי נעביד להו ליחלצו מימאסי אגבריהו וכי תימא לימאסן (משלי ג, יז) דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום

גיטין נט:ב

א"ל אביי לרב יוסף מפני דרכי שלום דאורייתא היא א"ל דאורייתא ומפני דרכי שלום כל התורה כולה נמי מפני דרכי שלום היא דכתי' (משלי ג, יז) דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום

נדרים סב:א

וסוף הכבוד לבא שנאמר (משלי ז, ג) קשרם על אצבעותיך כתבם על לוח לבך ואומר (משלי ג, יז) דרכיה דרכי נועם ואומר (משלי ג, יח) עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה

תענית ז:א

אמר רב נחמן בר יצחק למה נמשלו דברי תורה כעץ שנאמר (משלי ג, יח) עץ חיים היא למחזיקים בה לומר לך מה עץ קטן מדליק את הגדול אף תלמידי חכמים קטנים מחדדים את הגדולים

ברכות נה:א

אמר רב יודע היה בצלאל לצרף אותיות שנבראו בהן שמים וארץ כתיב הכא (שמות לה, לא) וימלא אותו רוח אלהים **בחכמה ובתבונה** ובדעת וכתוב התם (משלי ג, יט) השם **בחכמה** יסד ארץ כונן שמים **בתבונה**

גיטין צ:א

א"ל רב משרשיא לרבא אם לבו לגרשה והיא יושבת תחתיו ומשמשתו מהו קרי עליה (משלי ג, כט) אל תחרש על רעך רעה והוא יושב לבטח אתך

יבמות לז:ב

אומר לא ישא אדם אשתו ודעתו לגרשה משום שנאמר (משלי ג, כט) אל תחרש על רעך רעה והוא יושב לבטח אתך

יומא לח:ב

אמר ריש לקיש מאי דכתיב (משלי ג, לד) אם ללצים הוא יליץ ולענונים יתן חן בא לטמא פותחין לו בא לטהר מסייעין אותו

שבת קד:א

דאמר ר"ל מ"ד (משלי ג, לד) אם ללצים הוא יליץ ולענונים יתן חן בא לטמא פותחין לו בא לטהר מסייעים אותו

תלמוד בבלי על ספר משלי

ברכות מח:ב

טובה הטובה טובה זו תורה וכן הוא אומר (משלי ד, ב) כי לקח טוב נתתי לכם הטובה זו בנין ירושלים

ברכות ה:א

ואין טוב אלא תורה שנאמר (משלי ד, ב) כי לקח טוב נתתי לכם תורת אל תעזובו

תענית ז:א

ואין לקח אלא תורה שנא' (משלי ד, ב) כי לקח טוב נתתי לכם תורת אל תעזובו

יבמות כא:א

ר' אושעיא אמר מהכא (משלי ד, טו) פרעהו אל תעבר בו שטה מעליו ועבור

עירובין נד:א

א"ל שמואל לרב יהודה שיננא פתח פומיך קרי פתח פומיך תני כי היכי דתתקיים ביך ותוריק חיי שנאמר (משלי ד, כב) כי חיים הם למצאיהם ולכל בשרו מרפא אל תקרי למצאיהם אלא למוציאיהם בפה

כתובות כב:ב

דאמר עולא כל מקום שהאמינה תורה עד אחד הרי כאן שנים והאי דקאמר לא מת הוה ליה חד ואין דבריו של אחד במקום שנים אי הכי אפי' לכתחלה נמי משום דרב אסי דא"ר אסי (משלי ד, כד) הסר ממך עקשות פה ולזות שפתים הרחק ממך

יבמות כד:ב

דאמר רב אסי (משלי ד, כד) הסר ממך עקשות פה ולזות שפתים וגו' ת"ר אין מקבלין גרים לימות המשיח כיוצא בו לא קבלו גרים לא בימי דוד ולא בימי שלמה

מועד קטן ט:א

כתיב (משלי ד, כו) פלס מעגל רגלך וכל דרכיך יכוננו וכתוב (משלי ה, ו) אורח חיים פן תפלס לא קשיא כאן במצוה שאפשר לעשותה ע"י אחרים כאן במצוה שא"א לעשותה ע"י אחרים

מועד קטן ט:א

כתיב (משלי ד, כו) פלס מעגל רגלך וכל דרכיך יכוננו וכתוב (משלי ה, ו) אורח חיים פן תפלס לא קשיא כאן במצוה שאפשר לעשותה ע"י אחרים כאן במצוה שא"א לעשותה ע"י אחרים

תענית ז:א

כתיב (משלי ה, טז) יפוצו מעינותיך חוצה וכתוב (משלי ה, יז) יהיו לך לבדך אם תלמיד הגון הוא יפוצו מעינותיך חוצה ואם לאו יהיו לך לבדך

תענית ז:א

כתיב (משלי ה, טז) יפוצו מעינותיך חוצה וכתוב (משלי ה, יז) יהיו לך לבדך אם תלמיד הגון הוא יפוצו מעינותיך חוצה ואם לאו יהיו לך לבדך

יבמות סג:ב

אין אדם מוצא קורת רוח אלא מאשתו ראשונה שנאמר (משלי ה, יח) יהי מקורך ברוך ושמח מאשת נעוריך

עירובין נד:ב

מאי דכתיב (משלי ה, יט) אילת אהבים ויעלת חן וגו' למה נמשלו דברי תורה לאילת לומר לך מה אילה רחמה צר וחביבה על בוועלה כל שעה ושעה כשעה ראשונה אף דברי תורה חביבין על לומדיהן כל שעה ושעה כשעה ראשונה ויעלת חן שמעלת חן על לומדיה דדיה ירווח בכל עת למה נמשלו דברי תורה כדד מה דד זה כל זמן שהתינוק ממשמש בו מוצא בו חלב אף דברי תורה כל זמן שאדם הוגה בהן מוצא בהן טעם באהבתה תשגה תמיד

כתובות עז:ב

רב"ל מיכרך בהו ועסיק בתורה אמר (משלי ה, יט) אילת אהבים ויעלת חן אם חן מעלה על לומדיה אגוני לא מגנא

סוטה כא:א

והתניא את זו דרש רבי מנחם בר יוסי (משלי ו, כג) כי נר מצוה ותורה אור תלה הכתוב את המצוה בנר ואת התורה באור את המצוה בנר לומר לך מה נר אינה מגינה אלא לפי שעה אף מצוה אינה מגינה אלא לפי שעה ואת התורה באור לומר לך מה אור מגין לעולם אף תורה מגינה לעולם ואומר (משלי ו, כב) בהתהלךך תנחה אותך וגו' בהתהלךך תנחה אותך זה העוה"ז בשכבך תשמור עליך זו מיתה והקיצות היא תשיחך לעתיד לבא

תלמוד בבלי על ספר משלי

מגילה טז:ב

ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר אמר רב יהודה אורה זו תורה וכן הוא אומר (משלי ו, כג) כי נר מצוה ותורה אור

סוטה כא:א

והתניא את זו דרש רבי מנחם בר יוסי (משלי ו, כג) כי נר מצוה ותורה אור תלה הכתוב את המצוה בנר ואת התורה באור את המצוה בנר לומר לך מה נר אינה מגינה אלא לפי שעה אף מצוה אינה מגינה אלא לפי שעה ואת התורה באור לומר לך מה אור מגין לעולם אף תורה מגינה לעולם ואומר (משלי ו, כב) בהתהלךך תנחה אותך וגו' בהתהלךך תנחה אותך זה העוה"ז בשכבך תשמור עליך זו מיתה והקיצות היא תשיחך לעתיד לבא

ברכות ה:א

העולם הבא דכתיב (משלי ו, כג) כי נר מצוה ותורה אור ודרך חיים תוכחות מוסר

תענית ז:ב

רב יוסף אמר מהכא (איוב לז, כא) ועתה לא ראו אור בהיר הוא בשחקים ורוח עברה ותטהרם ואין אור אלא תורה שנאמר (משלי ו, כג) כי נר מצוה ותורה אור

זיר כג:א

אמר רבי יוחנן כל הפסוק הזה על שם עבירה נאמר (בראשית יג, י) וישא לוט (בראשית לט, ז) ותשא אשת אדוניו את עיניה [את עיניו] (שופטים יד, ג) כי היא ישרה בעיני וירא (בראשית לד, ב) וירא אותה שכב בן חמור את כל ככר הירדן (משלי ו, כו) כי בעד אשה זונה עד ככר לחם כי כלה משקה (הושע ב, ז) אלכה אחרי מאהבי נותני לחמי ומימי צמרי ופשתי שמני ושיקויי

סוטה ד:ב

כל האוכל לחם בלא נטילת ידים כאילו בא על אשה זונה שנאמר (משלי ו, כו) כי בעד אשה זונה עד ככר לחם אמר רבא האי בעד אשה זונה עד ככר לחם בעד ככר לחם עד אשה זונה מיבעי ליה אלא אמר רבא כל הבא על אשה זונה לסוף מבקש ככר לחם

סוטה ד:ב

ומאי (משלי ו, כו) ואשת איש נפש יקרה תצוד אמר רבי חייא בר אבא א"ר יוחנן כל אדם שיש בו גסות הרוח לבסוף נכשל באשת איש

סוטה ד:א

חנין בן פנחס אומר כדי שתושיט ידה לתוך פיה ליטול קיסם פלימו אומר כדי שתושיט ידה לסל ליטול ככר אע"פ שאין ראייה לדבר זכר לדבר (משלי ו, כו) כי בעד אשה זונה עד ככר לחם

נדרים סב:א

וסוף הכבוד לבא שנאמר (משלי ז, ג) קשרם על אצבעותיך כתבם על לוח לבך ואומר (משלי ג, יז) דרכיה דרכי נועם ואומר (משלי ג, יח) עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה

קידושין ל:ב

(משלי ז, ד) אמור לחכמה אחותי את וגו' ואומר (משלי ז, ג) קשרם על אצבעותיך כתבם על לוח לבך ואומר (תהלים קכז, ד) כחצים ביד גבור כן בני הנעורים ואומר (תהלים קכ, ד) חצי גבור שנונים ואומר (תהלים מה, ו) חציך שנונים עמים תחתיך יפלו ואומר (תהלים קכז, ה) אשרי הגבר אשר מלא את אשפתו מהם לא יבושו כי ידברו את אויבים בשער

שבת קמה:ב

רבי יוחנן אמר להו דרדקי לא כך אמרתי לכם (משלי ז, ד) אמור לחכמה אחותי את אם ברור לך הדבר כאחותך שהיא אסורה לך אומרהו ואם לאו לא תאמרהו

עירובין נד:ב

ר' אליעזר אמר מהכא (משלי ז, ד) אמור לחכמה אחותי את ומודע לבינה תקרא עשה מודעים לתורה רבא אמר עשה מועדים לתורה

סוטה יא:א

א"ר יצחק פסוק זה כולו על שם שכינה נאמר ותתצב דכתיב (שמואל א ג, י) ויבא ה' ויתיצב וגו' אחותו דכתיב (משלי ז, ד) אמור לחכמה אחותי את

סוטה כב:א

אמר רב הונא אמר רב מאי דכתיב (משלי ז, כו) כי רבים חללים הפילה ועצומים כל הרוגיה כי רבים חללים הפילה זה ת"ח שלא הגיע להוראה ומורה ועצומים כל הרוגיה זה ת"ח שהגיע להוראה ואינו מורה

תלמוד בבלי על ספר משלי

יומא עא:

אמר רבי אלעזר אלו שנותיו של אדם המתהפכות עליו מרעה לטובה (משלי ח, ד) אליכם אישים אקרא אמר רבי ברכיה אלו תלמידי חכמים שדומין לנשים ועושין גבורה כאנשים ואמר רבי ברכיה הרוצה לנסך יין על גבי המזבח ימלא גרונו של תלמידי חכמים יין שנאמר אליכם אישים אקרא

שבת פח:ב

מ"ד (משלי ח, ו) שמעו כי נגידים אדבר למה נמשלו דברי תורה כנגיד לומר לך מה נגיד זה יש בו להמית ולהחיות אף ד"ת יש בה להמית ולהחיות

מועד קטן ט:ב

כתיב (משלי ג, טו) יקרה היא מפנינים וכל חפציה לא ישוו בה הא חפצי שמים ישוו בה וכתוב (משלי ח, יא) כל חפצים לא ישוו בה דאפילו חפצי שמים לא ישוו בה כאן במצוה שאפשר לעשותה ע"י אחרים כאן במצוה שאי אפשר לעשותה ע"י אחרים

סוטה כא:ב

מ"ט דר"א דכתיב (משלי ח, יב) אני חכמה שכנתי ערמה כיון שנכנסה חכמה באדם נכנסה עמו ערמומית

פסחים קיג:ב

מאי שנא האי אלא לאו כי האי גוונא דחזיא ביה איהו דבר ערוה רב נחמן בר יצחק אמר מצוה לשנאתו שנאמר (משלי ח, יג) יראת ה' (שונאי) רע

גיטין סב:א

אמר להו שלמא עלייכו מלכי שלמא עלייכו מלכי אמרו ליה מנא לך דרבנן איקרו מלכים אמר להו דכתיב (משלי ח, טו) בי מלכים ימלוכו וגו'

סוכה כח:א

אמרו עליו על רבן יוחנן בן זכאי שלא הניח מקרא ומשנה גמרא הלכות ואגדות דקדוקי תורה ודקדוקי סופרים קלים וחמורים וגזרות שוות תקופות וגימטריאות שיחת מלאכי השרת ושיחת שדים ושיחת דקלים משלות כובסין משלות שועלים דבר גדול ודבר קטן דבר גדול מעשה מרכבה דבר קטן הויות דאביי ורבא לקיים מה שנאמר (משלי ח, כא) להנחיל אוהבי יש ואוצרותיהם אמלא

קידושין לב:ב

רבי יוסי הגלילי אומר אין זקן אלא מי שקנה חכמה שנאמר (משלי ח, כב) השם קנני ראשית דרכו

פסחים פז:ב

מארבעה קנינין שקניתי בעולמי תורה קנין אחד דכתיב (משלי ח, כב) השם קנני ראשית דרכו

נדרים לט:ב

שבעה דברים נבראו קודם שנברא העולם אלו הן תורה ותשובה גן עדן וגיהנם כסא הכבוד ובית המקדש ושמו של משיח תורה דכתיב (משלי ח, כב): השם קנני ראשית דרכו

פסחים נד:א

שבעה דברים נבראו קודם שנברא העולם ואלו הן תורה ותשובה וגן עדן וגיהנם וכסא הכבוד ובית המקדש ושמו של משיח תורה דכתיב (משלי ח, כב) השם קנני ראשית דרכו

תענית יא:

ת"ר א"י נבראת תחילה וכל העולם כולו נברא לבסוף שנאמר (משלי ח, כו) עד לא עשה ארץ וחוצות א"י משקה אותה הקב"ה בעצמו

ברכות ח:א

מאי קרא (משלי ח, לד) אשרי אדם שומע לי לשקד על דלתותי יום יום לשמור מזוזת פתחי וכתוב בתריה כי מוצאי מצא חיים אמר רב חסדא לעולם יכנס אדם שני פתחים בבית הכנסת שני פתחים סלקא דעתך אלא אימא שיעור שני פתחים ואחר כך יתפלל

ברכות נו:ב

אמר רבי חנינא הרוואה באר בחלום רואה שלום שנאמר (בראשית כו, יט) ויחפרו עבדי יצחק בנחל וימצאו שם באר מים חיים ר' נתן אומר מצא תורה שנאמר (משלי ח, לה) כי מוצאי מצא חיים וכתוב הכא באר מים חיים

שבת קיד:א

אמר ר' יוחנן כל תלמיד חכם שנמצא רבב על בגדו חייב מיתה שנאמר (משלי ח, לו) כל משנאי אהבו מות אל תקרי משנאי אלא משנאי

תלמוד בבלי על ספר משלי

עירובין צט:א

אמר ר"ל כיח בפני רבו חייב מיתה שנאמר (משלי ח, לו) כל משנאי אהבו מות אל תקרי למשנאי אלא למשנאי והא מינס אניס כיח ורק קאמרין

מגילה כח:א

ולא ברכתי לפני כהן למימרא דמעליותא היא והא א"ר יוחנן כל תלמיד חכם שמברך לפניו אפילו כ"ג עם הארץ אותו ת"ח חייב מיתה שנאמר (משלי ח, לו) כל משנאי אהבו מות אל תקרי משנאי אלא משנאי

חגיגה יב:ב

ו"א ז' עמודים שנאמר (משלי ט, א) חצבה עמודיה שבעה

יבמות סה:ב

ואמר רבי אילעא משום ר' אלעזר בר' שמעון כשם שמצוה על אדם לומר דבר הנשמע כך מצוה על אדם שלא לומר דבר שאינו נשמע רבי אבא אומר חובה שנאמר (משלי ט, ח) אל תוכח לץ פן ישנאך הוכח לחכם ויאהבך

נדרים צא:ב

מהו דתימא איסורא עבד והאי דאמר ליה דניחא ליה דלא לימות בעל דתהוי אינתתיה עלויה (משלי ט, יז) מים גנובים ימתקו ולחם סתרים ינעם קא משמע לן

סוטה ז:א

רבי יוסי אומר בעלה נאמן עליה **מקל וחומר** ומה נדה שהיא בכרת בעלה נאמן עליה סוטה שהיא בלאו לא כ"ש אמרו לו לא אם אמרת בנדה שכן יש לה היתר תאמר בסוטה שאין לה היתר ואומר (משלי ט, יז) מים גנובים ימתקו וגו'

שבת קנו:ב

(משלי י, ב) וצדקה תציל ממות ולא ממיתה משונה אלא ממיתה עצמה

ראש השנה טז:ב

ד' דברים מקרעין גזר דינו של אדם אלו הן צדקה צעקה שינוי השם ושינוי מעשה צדקה דכתיב (משלי י, ב) וצדקה תציל ממות

יומא לח:א

ואלו לגנאי של בית גרמו לא רצו ללמד על מעשה לחם הפנים של בית אבטינס לא רצו ללמד על מעשה הקטורת הוגרס בן לוי היה יודע פרק בשיר ולא רצה ללמד בן קמצר לא רצה ללמד על מעשה הכתב על הראשונים נאמר (משלי י, ז) זכר צדיק לברכה ועל אלו נאמר (משלי י, ז) ושם רשעים ירקב

תענית כח:א

ועל ירבעם בן נבט וחבריו נאמר **ושם רשעים ירקב**

יומא לז:א

חנניה בן אחי ר' יהושע אומר (משלי י, ז) זכר צדיק לברכה אמר להם נביא לישראל בשע' שאני מזכיר צדיק עולמים אתם תנו ברכה

יומא לח:א

ואלו לגנאי של בית גרמו לא רצו ללמד על מעשה לחם הפנים של בית אבטינס לא רצו ללמד על מעשה הקטורת הוגרס בן לוי היה יודע פרק בשיר ולא רצה ללמד בן קמצר לא רצה ללמד על מעשה הכתב על הראשונים נאמר (משלי י, ז) זכר צדיק לברכה ועל אלו נאמר (משלי י, ז) ושם רשעים ירקב

תענית כח:א

אמרו להם להביא גוזלות משובך שלפנינו ובסולמות שעל כתפינו כיון שעברו מהן פירקום והביאום והעלום לירושלים ועליהם ועל יוצא בהם הוא אומר (משלי י, ז) זכר צדיק לברכה

יומא לח:ב

בן קמצר לא רצה ללמד על מעשה הכתב אמרו עליו שהיה נוטל ד' קולמוסין בין אצבעותיו ואם היתה תיבה של ד' אותיות היה כותבה בבת אחת אמרו לו מה ראית שלא ללמד כולן מצאו תשובה לדבריהם בן קמצר לא מצא תשובה לדבריו על הראשונים נאמר (משלי י, ז) זכר צדיק לברכה ועל בן קמצר וחבריו נאמר (משלי י, ז) ושם רשעים ירקב

יומא לח:ב

בן קמצר לא רצה ללמד על מעשה הכתב אמרו עליו שהיה נוטל ד' קולמוסין בין אצבעותיו ואם היתה תיבה של ד' אותיות היה כותבה בבת אחת אמרו לו מה ראית שלא ללמד כולן מצאו תשובה לדבריהם בן קמצר לא מצא תשובה לדבריו על הראשונים נאמר (משלי י, ז) זכר צדיק לברכה ועל בן קמצר וחבריו נאמר (משלי י, ז) ושם רשעים ירקב

תלמוד בבלי על ספר משלי

חגיגה יב:ב

ר"א בן שמוע אומר על עמוד אחד וצדיק שמו שנאמר (משלי י, כה) וצדיק יסוד עולם

שבת קיא:א

תנן החושש בשיניו לא יגמע בהן את החומץ למימרא דחומץ מעלי לשינים והכתיב (משלי י, כו) כחומץ לשינים וכעשן לעינים לא קשיא הא בקיוהא דפרי הא בחלא

תענית ד:ב

אמר עולא הא דרב חסדא קשיא (משלי י, כו) כחומץ לשינים וכעשן לעינים ומה במקום שאינו שואל מזכיר במקום ששואל **אינו דין** שיהא מזכיר

קידושין מה:ב

אמר עולא הא דרב הונא (משלי י, כו) כחומץ לשנים וכעשן לעינים השתא ומה התם דקידושי דאורייתא אמרת לא אכלה הכא לא כל שכן

יומא ט:א

אמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן מאי דכתיב (משלי י, כז) יראת ה' תוסיף ימים ושנות רשעים תקצרנה יראת ה' תוסיף ימים זה מקדש ראשון שעמד ארבע מאות ועשר שנים ולא שמשו בו אלא י"ח כהנים גדולים ושנות רשעים תקצרנה זה מקדש שני שעמד ד' מאות ועשרים שנה ושמשו בו יותר משלש מאות כהנים

יבמות קכא:א

ומר מאי טעמא עבד הכי מיטעא טעינא אנא סברי כיון דקוו וקיימי כמים שיש להם סוף דמי ולא היא כיון דאיכא גלי אימור גלי אשפלו קרי שמואל עליה דרב (משלי יב, כא) לא יאונה לצדיק כל און קרי רב עליה דשמואל (משלי יא, יד) ותשועה ברוב יועץ

יבמות קט:ב

דא"ר יצחק מאי דכתיב (משלי יא, טו) רע ירוע כי ערב זר רעה אחר רעה תבא למקבלי גרים ולערבי שלציון ולתוקע עצמו לדבר הלכה מקבלי גרים כר' חלבו דאמר ר' חלבו קשים גרים לישראל כספחת

ברכות סא:א

המרצה מעות לאשה מידו לידה כדי להסתכל בה אפילו יש בידו תורה ומעשים טובים כמשה רבינו לא ינקה מדינה של גיהנם שנאמר (משלי יא, כא) יד ליד לא ינקה רע לא ינקה מדינה של גיהנם

עירובין יח:ב

תנו רבנן המרצה מעות לאשה מידו לידה או מידה לידו בשביל שיסתכל בה אפילו דומה למשה רבינו שקיבל תורה מהר סיני לא ינקה מדינה של גיהנם ועליו הכתוב אומר (משלי יא, כא) יד ליד לא ינקה רע לא ינקה מדינה של גיהנם

כתובות סג:א

הדר אזיל ויתב תרי סרי שני אחרוני בבי רב כי אתא אייתי בהדיה עשרין וארבעה אלפי תלמידי שמעה דביתהו הות קא נפקא לאפיה אמרו לה שיבבתא שאילי מאני לבוש ואיכסאי אמרה להו (משלי יב, ג) יודע צדיק נפש בהמתו כי מטיא לגביה נפלה על אפה קא מנשקא ליה לכרעיה הו קא מדחפי לה שמעיה אמר להו שבקוה שלי ושלכם שלה הוא

עירובין סד:ב

אמר רבי יוחנן מאי פתח ליה רבן גמליאל לההוא גברא (משלי יב, יח) יש בוטה כמדקרות חרב ולשון חכמים מרפא כל הבוטה ראוי לדוקרו בחרב אלא שלשון חכמים מרפא

נדרים כב:א

דאמר רבה בר בר חנה אמר ר' יוחנן מאי פתח ליה רבן גמליאל לההוא סבא **משלי יב: יח** יש בוטה כמדקרות חרב ולשון חכמים מרפא כל הבוטה ראוי לדוקרו בחרב אלא לשון חכמים מרפא

יבמות קכא:א

ומר מאי טעמא עבד הכי מיטעא טעינא אנא סברי כיון דקוו וקיימי כמים שיש להם סוף דמי ולא היא כיון דאיכא גלי אימור גלי אשפלו קרי שמואל עליה דרב (משלי יב, כא) לא יאונה לצדיק כל און קרי רב עליה דשמואל (משלי יא, יד) ותשועה ברוב יועץ

יומא עה:א

(משלי יב, כה) דאגה בלב איש ישחנה רבי אמי ורבי אסי חד אמר ישחנה מדעתו וחד אמר ישחנה לאחרים

נדרים כב:ב

ר' ירמיה מדיפתי אמר משכח תלמודו ומוסיף טיפשות שנאמר **קוהלת ז:ט** כי כעס בחיק כסילים ינוח וכתב **משלי יג:טז** וכסיל יפרוש אולת

תלמוד בבלי על ספר משלי

חגיגה ד:ב

רב יוסף כי מטי להאי קרא בכי (משלי יג, כג) ויש נספה בלא משפט אמר מי איכא דאזיל בלא זמניה

יומא פג:א

חולה מאכילין אותו על פי בקיאיין: אמר ר' ינאי חולה אומר צריך ורופא אומר אינו צריך שומעין לחולה מ"ט (משלי יד, י) לב יודע מרת נפשו

קידושין מ:ב

למה רשעים דומים בעולם הזה לאילן שכולו עומד במקום טומאה ונופו נוטה למקום טהרה נקצץ נופו כולו עומד במקום טומאה כך הקב"ה משפיע להן טובה לרשעים בעולם הזה כדי לטורדן ולהורישן למדריגה התחתונה שנאמר (משלי יד, יב) יש דרך ישר לפני איש ואחריתה דרכי מות

יומא ע:א

הרואה כהן גדול כו' לא מפני שאינו רשאי: פשיטא מהו דתימא כדריש לקיש דאמר ריש לקיש אין מעבירין על המצות ומאי מצוה (משלי יד, כח) ברב עם הדרת מלך קמ"ל

סוכה נב:ב

שהיה נוטל שתי יריכות של שור הגדול שלקוח באלף זוז ומהלך עקב בצד גודל ולא הניחוהו אחיו הכהנים לעשות כן משום (משלי יד, כח) ברב עם הדרת מלך

מגילה כז:ב

ור"מ מעיר גדולה לעיר קטנה מעיקרא קדישא השתא נמי קדישא מרבים ליחיד ליכא קדושה ורבנן אי איכא למיחש כי האי גוונא נמי איכא למיחש משום (משלי יד, כח) ברוב עם הדרת מלך

פסחים סד:ב

קבל הכהן הא קמשמע לן מקבלה ואילך מצות כהונה נותנו לחבירו שמעת מינה הולכה שלא ברגל הויא הולכה דילמא הוא נייד פורתא ואלא מאי קמ"ל הא קמשמע לן (משלי יד, כח) ברב עם הדרת מלך: קבל את המלא ומחזיר את הריקן וכו

ברכות נג:א

ת"ר היו יושבין בבית המדרש והביאו אור לפניהם בש"א כל אחד ואחד מברך לעצמו ובה"א אחד מברך לכולן משום שנאמר (משלי יד, כח) ברוב עם הדרת מלך

יומא כו:א

רבי אליעזר בן יעקב אומר המעלה איברים לכבש הוא מעלה אותן למזבח במאי קמיפלגי מר סבר (משלי יד, כח) ברב עם הדרת מלך ומר סבר מקום שכינה לאו אורח ארעא

ראש השנה לב:ב

מאי שנא שני מתקיע משום (משלי יד, כח) דברוב עם הדרת מלך אי הכי הלל נמי נימא בשני משום דברוב עם הדרת מלך

ברכות יח:א

כל הרואה המת ואינו מלוהו עובר משום לועג לרש חרף עושהו ואם הלוהו מה שכרו אמר רב אסי עליו הכתוב אומר (משלי יט, יז) מלוה ה' חונן דל (משלי יד, לא) ומכבדו חונן אביון

שבת קנב:ב

דכתיב (משלי יד, ל) ורקב עצמות קנאה כל מי שיש לו קנאה בלבו עצמותיו מרקיבים כל שאין לו קנאה בלבו אין עצמותיו מרקיבים

ברכות יז:א

לעולם יהא אדם ערום ביראה (משלי טו, א) מענה רך משיב חמה ומרבה שלום עם אחיו ועם קרוביו ועם כל אדם ואפילו עם נכרי בשוק כדי שיהא אהוב למעלה ונחמד למטה ויהא מקובל על הבריות אמרו עליו על רבן יוחנן בן זכאי שלא הקדימו אדם שלום מעולם ואפילו נכרי בשוק

כתובות קי:ב

דאמר שמואל שינוי וסת תחלת חולי מעים כתוב בספר בן סירא (משלי טו, טו) כל ימי עני רעים ו

עירובין נד:א

(משלי טו, כג) שמחה לאיש במענה פיו ודבר בעתו מה טוב אימתי שמחה לאיש בזמן שמענה בפיו ל"א אימתי שמחה לאיש במענה פיו בזמן שדבר בעתו מה טוב

תלמוד בבלי על ספר משלי

קידושין נט:א

אמר ליה עני מהפך בחררה ובא אחר ונטלה הימנו מאי אמר ליה נקרא רשע ואלא מר מאי טעמא עבד הכי א"ל לא הוה ידענא השתא נמי ניתבה ניהליה מר א"ל זבוני לא מזבנינא לה דארעא קמייתא היא ולא מסמנא מילתא אי בעי במתנה נישקליה רב גידל לא נחית לה דכתיב (משלי טו, כז) ושווא מתנות יחיה

סוטה מז:ב

משרבו (ישעיהו ג, טז) נטויות גרון ומשקרות עינים רבו מים המרים אלא שפסקו משרבו מקבלי מתנות נתמעטו הימים ונתקצרו השנים דכתיב (משלי טו, כז) ושווא מתנות יחיה משרבו זחוחי הלב רבו מחלוקת בישראל משרבו תלמידי שמאי והילל שלא שימשו כל צורכן רבו מחלוקת בישראל ונעשית תורה כשתי תורות משרבו מקבלי צדקה מן העובדי כוכבים היו ישראל למעלה והם למטה ישראל לפנים והם לאחו

גיטין נו:ב

אמר ליה לא תצטער שמועה טובה אתיא לך דכתיב (משלי טו, ל) שמועה טובה תדשן עצם אלא מאי תקנתיה ליתי איניש דלא מיתבא דעתך מיניה ולחליף קמך דכתיב (משלי יז, כב) ורוח נכאה תיבש גרם

נדרים כב:א

ואין רעה אלא גיהנם שנאמר משלי טז:ד כל פעל ה' למענהו וגם רשע ליום רעה

נדרים מא:

אין רעה אלא גיהנם שנאמר משלי טז:ד כל פעל ה' למענהו וגם רשע ליום רעה

שבת קטז:ב

ת"ר ארבעה עשר שחל להיות בשבת מפשיטין את הפסח עד החזה דברי רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה וחכ"א מפשיטין את כולו בשלמא לרבי ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה דהא איתעביד ליה צורך גבוה אלא לרבנן מ"ט אמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן דאמר קרא (משלי טז, ד) כל פעל ה' למענהו והכא מאי למענהו איכא רב יוסף אמר שלא יסריח רבא אמר שלא יהו קדשי שמים מוטלין כנבלה

יומא לח:א

שלחו חכמים והביאו אומנין מאלכסנדריא של מצרים והיו יודעין לפטם כמותם ולא היו יודעין להעלות עשן כמותן של הללו מתמר ועולה כמקל של הללו מפציע לכאן ולכאן וכששמעו חכמים בדבר אמרו כל מה שברא הקב"ה לכבודו בראו שנאמר (משלי טז, ד) כל פעל ה' למענהו

שבת נב:

דתניא רוחץ אדם פניו ידיו ורגליו בכל יום בשביל קונו משום שנאמר (משלי טז, ד) כל פעל ה' למענהו

סוטה ד:ב

כל אדם שיש בו גסות הרוח כאילו עובד עבודת כוכבים כתי' הכא (משלי טז, ה) תועבת השם כל גבה לב וכתוב התם (דברים ז, כו) ולא תביא תועבה אל ביתך

סוטה ה:ב

ר' חמא בר חנינא אמר כאילו בא על כל העריות כתי' הכא תועבת השם כל גבה לב וכתוב התם (ויקרא יח, כז) כי את כל התועבות האלו וגו'

ברכות ה:ב

אלא קובר את בנו מנין תנא ליה ההוא סבא משום ר' שמעון בן יוחאי אתיא עון עון כתיב הכא בחסד ואמת יכופר עון וכתוב התם (ירמיהו לב, יח) ומשלם עון אבות אל חיק בניהם

ברכות ה:ב

תורה וגמילות חסדים דכתיב (משלי טז, ו) בחסד ואמת יכופר עון

מועד קטן טז:ב

א"ל זה ראיתי וזה לא ראיתי קרי עליה (משלי טז, ז) ברצות ה' דרכי איש גם אויביו ישלים אתו מ"ט עבד מר הכי א"ל דכתיב (משלי א, כ) חכמות בחושך תרונה א"ל אם קרית לא שנית ואם שילשת לא שילשת לא פירשו לך

סוטה מג:ב

אמר רבי יוחנן משום רבי אליעזר בן יעקב מת תופס ארבע אמות לק"ש דכתיב (משלי יז, ה) לועג לרש חרף עושהו

ברכות יח:א

לא יהלך אדם בבית הקברות ותפילין בראשו וספר תורה בזרועו וקורא ואם עושה כן עובר משום (משלי יז, ה) לועג לרש חרף עושהו

תלמוד בבלי על ספר משלי

כתובות נג:א

וקאמר משמיה דרבי אלעזר מוחלת כתובתה לבעלה אין לה מזונות אמר ליה אי לאו דקאמרת לי משמיה דגברא רבא הוה אמינא לך (משלי יז, יג) משיב רעה תחת טובה לא תמוש רעה מביתו

קידושין מ:ב

דאמר רב המנונא אין תחילת דינו של אדם אלא על דברי תורה שנאמר (משלי יז, יד) פוטר מים ראשית מדון

גיטין נו:ב

אמר ליה לא תצטער שמועה טובה אתיא לך דכתיב (משלי טו, ל) שמועה טובה תדשן עצם אלא מאי תקנתיה ליתי איניש דלא מיתבא דעתך מיניה ולחליף קמך דכתיב (משלי יז, כב) ורוח נכאה תיבש גרם

פסחים צט:א

מכאן אמרו חכמים יפה שתיקה לחכמים קל וחומר לטפשים שנאמר (משלי יז, כח) אויל מחריש חכם יחשב

נזיר כג:ב

שהטיל מדינים כבריחין וארמון (דברים כג, ד) לא יבא עמוני ומואבי בקהל ה' דרש רבא ואיתימא רבי יצחק מאי דכתיב (משלי יח, א) לתאוה יבקש נפרד ובכל תושיה יתגלע לתאוה יבקש נפרד זה לוט ובכל תושיה יתגלע שנתגלה קלונו בבתי כנסיות ובבתי מדרשות דתנן עמוני ומואבי אסורין ואיסורן איסור עולם

יומא פז:א

(משלי יח, ה) שאת פני רשע לא טוב לא טוב להם לרשעים שנושאין להם פנים בעולם הזה לא טוב לו לאחאב שנשאו לו פנים בעוה"ז שנאמר (מלכים א כא, כט) יען כי נכנע (אחאב מלפני) לא אביא הרעה בימיו

ברכות ח:א

תהלים לב, ו) על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מצא אמר ר' חנינא לעת מצא זו אשה שנא' (משלי יח, כב) מצא אשה מצא טוב

יבמות סג:ב

כיון שנשא אדם אשה עונותיו מתפקקין שנאמר (משלי יח, כב) מצא אשה מצא טוב ויפק רצון מהשם

עירובין ק:ב

מאי קראה (משלי יט, ב) גם בלא דעת נפש לא טוב תניא נמי הכי גם בלא דעת נפש לא טוב זה הכופה אשתו לדבר מצוה

עירובין ק:ב

אמר רב אסי אסור לאדם שיהלך על גבי עשבים בשבת משום שנאמר (משלי יט, ב) ואץ ברגלים חוטא תני חדא מותר לילך ע"ג עשבים בשבת ותניא אידך אסור ל"ק הא בלחים הא ביבשים

תענית ט:א

אשכחיה ר' יוחנן לינוקיה דריש לקיש דיתיב ואמר (משלי יט, ג) אולת אדם תסלף דרכו ועל ה' יזעף לבו יתיב רבי יוחנן וקא מתמה אמר מי איכא מידי דכתיבי בכתובי דלא רמיזי באורייתא א"ל אטו הא מי לא רמיזי והכתיב (בראשית מב, כח) ויצא לבם ויחרדו איש אל אחיו לאמר מה זאת עשה אלהים לנו

מועד קטן יח:ב

מן הכתובים דכתיב (משלי יט, יד) בית והון נחלת אבות ומה' אשה משכלת

ברכות יח:א

כל הרואה המת ואינו מלוהו עובר משום לועג לרש חרף עושהו ואם הלוהו מה שכרו אמר רב אסי עליו הכתוב אומר (משלי יט, יז) מלוה ה' חונן דל (משלי יד, לא) ומכבדו חונן אביון

ברכות יד:א

כל הלן שבעת ימים בלא חלום נקרא רע שנאמר (משלי יט, כג) ושבע ילין בל יפקד רע אל תקרי שבע אלא שבע

פסחים נג:ב

ר"ש בן אלעזר אומר יום הכפורים שחל להיות בשבת אף במקום שאמרו שלא להדליק מדליקין מפני כבוד השבת ועני רבי יוחנן בתריה וחכמים אוסרים א"ל עדא תהא קרי עליה רב יוסף (משלי כ, ה) מים עמוקים עצה בלב איש ואיש תבונה ידלנה מים עמוקים עצה בלב איש זה עולא ואיש תבונה ידלנה זה רבה בר בר חנה

תלמוד בבלי על ספר משלי

נדריס כב:א

דר' ינאי סבא אתא לקמיה דר' ינאי סבא אמר ליה אילו הוה ידעת דפתחין פינקסך וממשמשיך בעובדך מי נדרת אמר ליה לא ושרייה אמר ר' אבא מאי קראה משלי כ:כה ואחר נדרים לבקר

פסחים ח:א

מפני שאור הנר יפה לבדיקה ואע"פ שאין ראיה לדבר זכר לדבר שנאמר (שמות יב, יט) שבעת ימים שאור לא ימצא בבתיכם ואומר (בראשית מד, יב) ויחפש בגדול החל ואומר (צפניה א, יב) בעת ההיא אחפש את ירושלים בנרות ואומר (משלי כ, כז) נר השם נשמת אדם חופש כל חדרי בטן

פסחים ז:ב

וחיפוש מנרות דכתיב (צפניה א, יב) בעת ההיא אחפש את ירושלים בנרות ונרות מנר דכתיב (משלי כ, כז) נר (אלהים) [ה'] נשמת אדם חופש כל חדרי בטן

ברכות נה:א

שלשה צריכים רחמים מלך טוב שנה טובה וחלום טוב מלך טוב דכתיב (משלי כא, א) פלגי מים לב מלך ביד ה' שנה טובה דכתיב (דברים יא, יב) תמיד עיני ה' אלהיך בה מראשית השנה ועד אחרית שנה חלום טוב דכתיב (ישעיהו לח, טז) ותחלימני ותחייני

ברכות נה:א

שלשה צריכים רחמים מלך טוב שנה טובה וחלום טוב מלך טוב דכתיב (משלי כא, א) פלגי מים לב מלך ביד השם

ברכות נה:א

חלום טוב דכתיב (ישעיהו לח, טז) ותחלימני ותחייני

סוכה מט:ב

א"ר אלעזר גדול העושה צדקה יותר מכל הקרבנות שנאמר (משלי כא, ג) עשה צדקה ומשפט נבחר לה' מזבח

שבת נה:א

ההיא איתתא קא צווחה קמיה ולא הוה משגח בה א"ל לא סבר ליה מר (משלי כא, יג) אוטם אזנו מזעקת דל גם הוא יקרא ולא יענה א"ל שיננא רישך בקרירי רישא דרישיך בחמימי

סוטה ה:א

אפילו עושה צדקה בסתר דכתיב (משלי כא, יד) מתן בסתר יכפה אף וגו' לא ינקה מדינה של גיהנם

קידושין מ:א

בגמילות חסדים כתיב (משלי כא, כא) רודף צדקה וחסד ימצא חיים צדקה וכבוד

קידושין מ:א

ובהבאת שלום כתיב (תהלים לד, טו) בקש שלום ורדפהו וא"ר אבהו אתיא רדיפה רדיפה כתיב הכא בקש שלום ורדפהו וכתביה התם רודף צדקה וחסד

ברכות ה:ב

גמילות חסדים שנאמר (משלי כא, כא) רודף צדקה וחסד ימצא חיים צדקה וכבוד

יבמות קט:ב

בהבאת שלום דכתיב (תהלים לד, טו) בקש שלום ורדפהו ואמר רבי אבהו אתיא רדיפה רדיפה כתיב הכא (תהלים לד, טו) בקש שלום ורדפהו וכתביה התם (משלי כא, כא) רודף צדקה וחסד ימצא חיים צדקה וכבוד

ברכות כב:ב

היה מתפלל ומצא צואה במקומו אמר רבה אע"פ שחטא תפלתו תפלה מתקיף ליה רבא והא (משלי כא, כז) זבח רשעים תועבה אלא אמר רבא הואיל וחטא אע"פ שהתפלל תפלתו תועבה

תענית ז:ב

כל אדם שיש לו עזות פנים מותר לקרותו רשע שנאמר (משלי כא, כט) העז איש רשע בפניו רב נחמן בר יצחק אמר מותר לשנאותו שנאמר (קהלת ח, א) ועז פניו ישונא אל תקרי ישונא אלא ישנא

ברכות יט:ב

המוצא כלאים בבגדו פושטן אפי' בשוק מ"ט (משלי כא, ל) אין חכמה ואין תבונה ואין עצה לנגד השם

ברכות יט:ב

המוצא כלאים בבגדו פושטן אפי' בשוק מ"ט (משלי כא, ל) אין חכמה ואין תבונה ואין עצה לנגד השם

תלמוד בבלי על ספר משלי

מועד קטן יז:א

תלמיד שנידה לכבודו נדויו נדויו דתניא מנודה לרב מנודה לתלמיד מנודה לתלמיד אינו מנודה לרב הוא דאינו מנודה הא לכולי עלמא מנודה למאי אי במילי דשמיא (משלי כא, ל) אין חכמה ואין תבונה ואין עצה לנגד ה' אלא לאו לכבוד עצמו אמר

עירובין סג:א

אמר ליה (משלי כא, ל) אין חכמה ואין תבונה ואין עצה לנגד ה' כל מקום שיש בו חילול השם אין חולקין כבוד לרב

כתובות ל:א

והתניא הכל בידי שמים חוץ מצינים פחים שנאמר (משלי כב, ה) צינים פחים בדרך עיקש שומר נפשו ירחק מהם ותו אריא וגנבי בידי אדם נינהו

קידושין ל:א

מתמני סרי עד עשרים וארבעה כתנאי (משלי כב, ו) חנוך לנער על פי דרכו ר' יהודה ורבי נחמיה חד אמר משיתסר ועד עשרים ותרתינן וחד אמר מתמני סרי ועד עשרים וארבעה

גיטין יד:א

א"ל לרב יוסף בר חמא בהדי דאתית אייתינהו ניהלי אזל יהבינהו ליה אמרי ליה ניקני מינך אמר להו אין לסוף אישתמיט להו כי אתא לגביה אמר ליה שפיר עבדת דלא שותית נפשך (משלי כב, ז) עבד לווה לאיש מלוה לישנא אחרינא שפיר עבדת לווה לאיש מלוה

ראש השנה לא:ב

אמר ליה רב אשי לאמימר והא אנן תנן אפילו ראש בית דין בכל מקום שלא יהו העדים הולכין אלא למקום הוועד א"ל הנ"מ לענין עדות החדש דא"כ נמצאת מכשילן לעתיד לבא אבל הכא (משלי כב, ז) עבד לווה לאיש מלוה

סוטה לח:ב

אין נותנין כוס של ברכה לברך אלא לטוב עין שנאמר (משלי כב, ט) טוב עין הוא יבורך כי נתן מלחמו לדל אל תיקרי יבורך אלא יברך

נדרים לח:א

אמר רבי יוסי בר' חנינא לא ניתנה תורה אלא למשה ולזרעו שנאמר שמות לד:א כתב לך פסל לך מה פסולתן שלך אף כתבן שלך משה נהג בה טובת עין ונתנה לישראל ועליו הכתוב אומר (משלי כב, ט) טוב עין הוא יבורך

יבמות סג:ב

דכתיב ומוצא אני מר ממות את האשה אמר רבא אשה רעה מצוה לגרשה דכתיב (משלי כב, י) גרש לך ויצא מדון וישבות דין וקלון

חגיגה טו:ב

אמר ר"ל ר"מ קרא אשכח ודרש (משלי כב, יז) הט אזנך ושמע דברי חכמים ולבך תשית לדעתי לדעתם לא נאמר אלא לדעתי

שבת לב:ב

בעון נדרים מתה אשה של אדם שנאמר (משלי כב, כז) אם אין לך לשלם למה יקח משכבך מתחתך

ברכות ה:א

כל הקורא קריאת שמע על מטתו מזיקין בדילין הימנו שנאמר (איוב ה, ז) ובני רשף יגביהו עוף ואין עוף אלא תורה שנאמר (משלי כג, ה) התעיף עיניך בו ואיננו ואין רשף אלא מזיקין שנאמר (דברים לב, כד) מזי רעב ולחומי רשף וקטב מרירי

סוטה לה:א

דרש רבא מפני מה נענש דוד מפני שקרא לדברי תורה זמירות שנאמר (תהלים קט, נד) זמירות היו לי חוקיך בבית מגורי אמר לו הקב"ה ד"ת שכתוב בהן (משלי כג, ה) התעיף עיניך בו ואיננו אתה קורא אותן זמירות הריני מכשילך בדבר שאפילו תינוקות של בית רבן יודעין אותו דכתיב (במדבר ז, ט) ולבני קהת לא נתן כי עבודת הקודש וגו' ואיהו אתייה בעגלתא (שמואל א, ו, יט) ויך באנשי בית שמש כי ראו בארון משום דראו ויך

חגיגה יג:ב

וקרא זה אל זה ואמר וכתוב (משלי כג, ה) התעיף עיניך בו ואיננו ורבנן אמרי אותן שמכסות בהן רגליהם שנאמר (יחזקאל א, ז) ורגליהם רגל ישרה

שבת יד:ב

אמר שמואל בשעה שתיקן שלמה עירובין ונטילת ידיים יצתה בת קול ואמרה (משלי כג, טו) בני אם חכם לבך ישמח לבי גם אני (משלי כז, יא) חכם בני ושמח לבי ואשיבה חורפי דבר אתא

תלמוד בבלי על ספר משלי

ברכות ד:א

ולמה נקרא שמו כלאב שהיה מכלים פני מפיבשת בהלכה ועליו אמר שלמה בחכמתו (משלי כג, טו) בני אם חכם לבך ישמח לבי גם אני ואומר (משלי כז, יא) חכם בני ושמח לבי ואשיבה חורפי דבר

ברכות ה:ב

אמת זו תורה שנאמר (משלי כג, כג) אמת קנה ואל תמכור

ברכות יט:א

מאי היא דתנן שלח לו שמעון בן שטח לחוני המעגל צריך אתה להתנדות ואלמלא חוני אתה גוזרני עליך נדוי אבל מה אעשה שאתה מתחטא לפני המקום ועושה לך רצונך כבן שמתחטא לפני אביו ועושה לו רצונו ועליך הכתוב אומר (משלי כג, כה) ישמח אביך ואמך ותגל יולדתך

תענית יט:א

שלח לו שמעון בן שטח אלמלא חוני אתה גוזרני עליך נידוי אבל מה אעשה לך שאתה מתחטא לפני המקום ועושה לך רצונך כבן שהוא מתחטא על אביו ועושה לו רצונו ועליך הכתוב אומר (משלי כג, כה) ישמח אביך ואמך ותגל יולדתך

ברכות יט:א

מאי היא דתנן שלח לו שמעון בן שטח לחוני המעגל צריך אתה להתנדות ואלמלא חוני אתה גוזרני עליך נדוי אבל מה אעשה שאתה מתחטא לפני המקום ועושה לך רצונך כבן שמתחטא לפני אביו ועושה לו רצונו ועליך הכתוב אומר (משלי כג, כה) ישמח אביך ואמך ותגל יולדתך

תענית כג:א

אבל מה אעשה לך שאתה מתחטא לפני המקום ועושה לך רצונך כבן שמתחטא על אביו ועושה לו רצונו ואומר לו אבא הוליכני לרחצני בחמין שטפני בצונן תן לי אגוזים שקדים אפרסקים ורמונים ונותן לו ועליך הכתוב אומר (משלי כג, כה) ישמח אביך ואמך ותגל יולדתך

פסחים קה:ב

רבי יהודה אומר צריך שיהא בו טעם ומראה אמר רבא מאי טעמא דרבי יהודה דכתיב (משלי כג, לא) אל תרא יין כי יתאדם

ברכות סג:א

כל המרפה עצמו מדברי תורה אין בו כח לעמוד ביום צרה שנאמר (משלי כד, ז) התרפית ביום צרה

ברכות נה:ב

מכאן ואילך א"ל לשמעיה פוק אכריזי רבא חלש מאן דרחים לי לבעי עלי רחמי ומאן דסני לי לחדי לי וכתוב (משלי כד, יז) בנפול אויבך אל תשמח ובכשלו אל יגל לבך פן יראה ה' ורע בעיניו והשיב מעליו אפו

מגילה טז:א

אמר ליה לא כתיב לכו (משלי כד, יז) בנפל אויבך אל תשמח אמר ליה הני מילי בישראל אבל בדידכו כתיב (דברים לג, כט) ואתה על במותימו תדרוך (אסתר ו, ט) ויקרא לפניו ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו

סוטה כב:א

משלי כד, כא ירא את ה' בני ומלך ועם שונים אל תתערב אמר רבי יצחק אלו ששונים הלכות פשיטא מהו דתימא שונין בחטא וכדרב הונא דאמר רב הונא כיון שעבר אדם עבירה ושנה בה הותרה לו קמ"ל

סוטה מא:ב

כל אדם שיש בו חנופה אפילו עוברין שבמעיי אמן מקללין אותו שנהא' (משלי כד, כד) אומר לרשע צדיק אתה יקבוהו עמים יזעמוהו לאומים ואין קוב אלא קלה שנהא' (במדבר כג, ח) לא קבה אל ואין לאום אלא עוברין שנהא' (בראשית כה, כג) ולאום מלאום יאמך

גיטין ט:א

אע"פ שקילס רבי יוסי את רבי שמעון הלכה כר' מאיר דתניא כשנאמרו דברים לפני ר' יוסי קרא עליו המקרא הזה (משלי כד, כו) שפתים ישק משיב דברים נכוחים

סוטה מד:א

תנו רבנן אשר בנה אשר נטע אשר ארש לימדה תורה דרך ארץ שיבנה אדם בית ויטע כרם ואח"כ ישא אשה ואף שלמה אמר בחכמתו (משלי כד, כז) הכן בחוץ מלאכתך ועתדה בשדה לך אחר ובנית ביתך הכן בחוץ מלאכתך זה מקרא ומשנה ועתדה בשדה לך זה גמרא אחר ובנית ביתך אלו מעשים טובים ר' אליעזר בנו של ר"י הגלילי אומר הכן בחוץ מלאכתך זה מקרא ומשנה וגמרא ועתדה בשדה לך אלו מעשים טובים אחר ובנית ביתך דרוש וקבל שכר

תלמוד בבלי על ספר משלי

סוטה מד:א

דברים כד, ה אשה חדשה אין לי אלא אשה חדשה אלמנה וגרושה מנין תלמוד לומר אשה מכל מקום אם כן מה ת"ל אשה חדשה מי שחדשה לו יצא מחזיר גרושתו שאין חדשה לו ת"ר **(דברים כד, ה)** לא יצא בצבא יכול בצבא הוא דלא יצא אבל יספיק מים ומזון ויתקן הדרכים תלמוד לומר **(דברים כד, ה)** ולא יעבור עליו לכל דבר יכול שאני מרבה אף הבונה בית ולא חנכו נטע כרם ולא חללו ארס אשה ולא לקחה ת"ל עליו עליו אי אתה מעביר אבל אתה מעביר על אחרים ומאחר דכתב לא יעבור לא יצא בצבא למה לי לעבור עליו בשני לאוין

שבת קנג:ב

אמר רבי יצחק עוד אחרת היתה ולא רצו חכמים לגלותה מאי עוד אחרת היתה מוליכו פחות פחות מד' אמות אמאי לא רצו חכמים לגלותה משום **(משלי כה, ב)** כבוד אלהים הסתר דבר וכבוד מלכים חקור דבר

מועד קטן כח:ב

היה ר"מ אומר **(קהלת ז, ב)** טוב ללכת אל בית אבל וגו' עד והחי יתן אל לבו דברים של מיתה דיספד דיספדוניה דיקבר יקברוניה דיטען יטענוניה דידל ידלוניה ואיכא דאמרי דלא ידל ידלוניה דכתיב **(משלי כה, ז)** כי טוב אמר לך עלה הנה וגו'

יבמות עח:ב

שלישית אמר להם שמא פוסקי צדקה ברבים יש בכס ואין נותנין דכתיב **(משלי כה, יד)** נשיאים ורוח וגשם אין איש מתהלל במתת שקר בדקו ולא מצאו אמר אין הדבר תלוי אלא בי מיד ויבקש דוד את פני השם

תענית ח:ב

אין הגשמים נעצרין אלא בשביל פוסקי צדקה ברבים ואין נותנין שנאמר **(משלי כה, יד)** נשיאים ורוח וגשם אין איש מתהלל במתת שקר

חגיגה יד:ב

ת"ר ארבעה נכנסו בפרדס ואלו הן בן עזאי ובן זומא אחר רובי עקיבא אמר להם ר"ע כשאתם מגיעין אצל אבני שיש טהור אל תאמרו מים מים משום שנאמר **(תהלים קא, ז)** דובר שקרים לא יכון לנגד עיני בן עזאי הציץ ומת עליו הכתוב אומר **(תהלים קטז, טו)** יקר בעיני ה' המותה לחסידי בן זומא הציץ ונפגע ועליו הכתוב אומר **(משלי כה, טז)** דבש מצאת אכול דייך פן תשבענו והקאתו אחר קיצץ בנטיעות רבי עקיבא יצא בשלום

סוכה נב:א

שלמה קראו שונא שנאמר **(משלי כה, כא)** אם רעב שנאך האכילהו לחם ואם צמא השקהו מים כי גחלים אתה חותה על ראשו וה' ישלם לך אל תקרי ישלם לך אלא ישלימו

מגילה טו:ב

יבא המלך והמן אל המשתה ת"ר מה ראתה אסתר שזימנה את המן ר"א אומר פחים טמנה לו שנאמר **(תהלים סט, כג)** יהי שלחנם לפניהם לפח ר' יהושע אומר מבית אביה למדה שנאמר **(משלי כה, כא)** אם רעב שונאך האכילהו לחם וגו' ר"מ אומר כדי שלא יטול עצה וימרוד ר' יהודה אומר כדי שלא יכירו בה שהיא יהודית

שבת ל:ב

ומאי דבריו סותרים זה את זה כתיב **(משלי כו, ד)** אל תען כסיל כאולתו וכתיב **(משלי כו, ה)** ענה כסיל כאולתו לא קשיא הא בדברי תורה הא במילי דעלמא

שבת ל:ב

ומאי דבריו סותרים זה את זה כתיב **(משלי כו, ד)** אל תען כסיל כאולתו וכתיב **(משלי כו, ה)** ענה כסיל כאולתו לא קשיא הא בדברי תורה הא במילי דעלמא

יומא פ:ב

ת"ר עבירות שהתודה עליהן יוה"כ זה לא יתודה עליהן יום הכפורים אחר ואם שנה בהן צריך להתודות יוה"כ אחר ואם לא שנה בהן וחזר והתודה עליהן עליו הכתוב אומר **(משלי כו, יא)** ככלב שב על קיאו כסיל שונה באולתו

נדרים סב:א

שרי ליה לאיניש לאודועי נפשיה באתרא דלא ידעי ליה דכתיב **(מלכים א יח, יב)** ועבדך ירא את ה' מנעוריו אלא קשיא דר' טרפון דעשיר גדול היה והוה ליה לפייסיה בדמים רבא רמי כתיב ועבדך ירא את ה' מנעוריו וכתיב **(משלי כז, ב)** יהללך זר ולא פיך הא באתרא ידידעי ליה הא באתרא דלא ידעי ליה

ברכות ז:ב

מותר להתגרות ברשעים בעולם הזה שנאמר **(משלי כה, ד)** עוזבי תורה יהללו רשע ושומרי תורה יתגרו במ

תלמוד בבלי על ספר משלי

תענית כ:א

אמר רב יהודה אמר רב לברכה דאמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן מאי דכתיב (משלי כז, ו) נאמנים פצעי אוהב ונעתרות נשיקות שונא טובה קללה שקילל אחיה השילוני את ישראל יותר מברכה שבירכן בלעם הרשע

חגיגה ט:ב

כל תלמיד חכם שפירש מן התורה עליו הכתוב אומר (משלי כז, ח) כצפור נודדת מן קנה כן איש נודד ממקומו ואומר (ירמיהו ב, ה) מה מצאו אבותיכם בי עול כי רחקו מעלי

כתובות פה:ב

שכן ותלמיד חכם תלמיד חכם קודם קרוב ות"ח ת"ח קודם איבעיא להו שכן וקרוב מאי ת"ש (משלי כז, י) טוב שכן קרוב מאח רחוק שניהם קרובים ושניהם שכנים ושניהם חכמים שודא דדייני

ברכות ד:א

ולמה נקרא שמו כלאב שהיה מכלים פני מפיבשת בהלכה ועליו אמר שלמה בחכמתו (משלי כג, טו) בני אם חכם לבך ישמח לבי גם אני ואומר (משלי כז, יא) חכם בני ושמח לבי ואשיבה חורפי דבר

שבת יד:ב

אמר שמואל בשעה שתיקן שלמה עירובין ונטילת ידים יצתה בת קול ואמרה (משלי כג, טו) בני אם חכם לבך ישמח לבי גם אני (משלי כז, יא) חכם בני ושמח לבי ואשיבה חורפי דבר אתא

יבמות סג:ב

ואמר רבא קשה אשה רעה כיום סגריר שנאמר (משלי כז, טו) דלף טורד ביום סגריר ואשת מדינים נשתוה

תענית ז:א

אמר רבי חמא (אמר רבי) חנינא מאי דכתיב (משלי כז, יז) ברזל בברזל יחד לומר לך מה ברזל זה אחד מחדד את חברו אף שני תלמידי חכמים מחדדין זה את זה בהלכה

יבמות קיז:א

אלא כלה מ"ט סניא לחמותה דמגלה לבנה כל דעבדה אשת אב נמי סניא לבת הבעל דמגלה לאביה כל דעבדה ורבנן (משלי כז, יט) כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם

יומא פז:א

רב זוטרא כי הוו מכתפי ליה בשבתא דריגלא הוה אמר (משלי כז, כד) כי לא לעולם חסן ואם נזר לדור ודור

חגיגה יג:א

ר' אבהו אמר מהכא (משלי כז, כו) כבשים ללבושך דברים שהן כבשונו של עולם יהיו תחת לבושך

מגילה ו:ב

האמר ר' יוחנן משום ר' ש בן יוחי מותר להתגרות ברשעים בעולם הזה שנא' (משלי כח, ד) עוזבי תורה יהללו רשע ושומרי תורה יתגרו במ

שבת י:א

רבא חזייה לרב המנונא דקא מאריך בצלותיה אמר מניחין חיי עולם ועוסקים בחיי שעה והוא סבר זמן תפלה לחוד וזמן תורה לחוד ר' ירמיה הוה יתיב קמיה דר' זירא והוה עסקי בשמעתא נגה לצלווי והוה קא מסרהב ר' ירמיה קרי עליה ר' זירא (משלי כח, ט) מסיר אזנו משמוע תורה גם תפלתו תועבה

יומא פו:ב

א"ר יהודה רב רמי כתיב (תהלים לב, א) אשרי נשוי פשע כסוי חטאה וכתיב (משלי כח, יג) מכסה פשעיו לא יצליח לא קשיא הא בחטא מפורסם הא בחטא שאינו מפורסם רב זוטרא בר טוביה אמר רב נחמן כאן בעבירות שבין אדם לחבירו כאן בעבירות שבין אדם למקום

תענית טז:א

אדם שיש בידו עבירה ומתודה ואינו חוזר בה למה הוא דומה לאדם שתופס שרץ בידו שאפי' טובל בכל מימות שבעולם לא עלתה לו טבילה זרקו מידו כיון שטבל בארבעים סאה מיד עלתה לו טבילה שנאמר (משלי כח, יג) ומודה ועוזב ירוחם ואומר (איכה ג, מא) נשא לבבינו אל כפים אל אל בשמים

מגילה יא:א

(משלי כח, טו) ארי נוהם ודוב שוקק מושל רשע על עם דל ארי נוהם זה נבוכדנצר הרשע דכתיב ביה (ירמיהו ד, ז) עלה אריה מסובכו

תלמוד בבלי על ספר משלי

ברכות לה:ב

א"ר חנינא בר פפא כל הנהנה מן העוה"ז בלא ברכה כאילו גוזל להקב"ה וכנסת ישראל שנא' (משלי כח, כד) גוזל אביו ואמו ואומר אין פשע חבר הוא לאיש משחית ואין אביו אלא הקב"ה שנא' (דברים לב, ו) הלא הוא אביך קנך ואין אמו אלא כנסת ישראל שנא' (משלי א, ח) שמע בני מוסר אביך ואל תטוש תורת אמך

עירובין סד:א

אמר מר הכי האמר ר' אחא בר חנינא מאי דכתיב (משלי כט, ג) ורועה זונות יאבד הון כל האומר שמועה זו נאה וזו אינה נאה מאבד הונה של תורה

סוטה מה:א

ר' אליעזר בן יעקב אומר זקניך זו סנהדרין שופטיך זה מלך וכהן גדול מלך דכתיב (משלי כט, ד) מלך במשפט יעמיד ארץ כהן גדול דכתיב (דברים יז, ט) ובאת אל הכהנים הלויים ואל השופט אשר יהיה וגו'

כתובות קה:ב

דרש רב נחמן בר כהן מאי דכתיב (משלי כט, ד) מלך במשפט יעמיד ארץ ואיש תרומות יהרסנה אם דומה דיין למלך שאינו צריך לכלום יעמיד ארץ ואם דומה לכהן שמחזר על הגרנות יהרסנה

שבת קנה:ב

דרש רבי יונה אפיתחא דבי נשיאה מאי דכתיב (משלי כט, ז) יודע צדיק דין דלים יודע הקב"ה בכלב שמזונותיו מועטין לפיכך שוהה אכילתו במעיו ג' ימים

כתובות עז:א

מתקיף לה רבי אבא (משלי כט, יט) בדברים לא יוסר עבד אלא אמר רבי אבא הא והא בשוטי

סוכה נב:ב

א"ר יונתן יצר הרע מסיתו לאדם בעוה"ז ומעיד עליו לעולם הבא שנאמר (משלי כט, כא) מפנק מנוער עבדו ואחריתו יהיה מנון

נדרים כב:ב

רב נחמן בר יצחק אמר בידוע שעונותיו מרובין מזכותיו שנאמר משלי כט:כב ובעל חימה רב פשע

ביצה טז:א

וכתיב (תהלים פא, ה) כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב מאי משמע דהאי חק לישנא דמזוני הוא דכתיב (בראשית מז, כב) ואכלו את חקם אשר נתן להם פרעה מר זוטרא אמר מהכא (משלי ל, ח) הטריפני לחם חקי

עירובין יח:ב

כתיב הכא טרף וכתיב התם (משלי ל, ח) הטריפני לחם חוקי

פסחים פז:ב

אמר רבי יוחנן משום ר' שמעון בן יוחי מאי דכתיב (משלי ל, ז) אל תלשן עבד אל אדוניו פן יקלך ואשמת וכתיב (משלי ל, יא) דור אביו יקלל ואת אמו לא יברך משום דאביו יקלל ואת אמו לא יברך אל תלשן אלא אפילו דור שאביו יקלל ואת אמו לא יברך אל תלשן עבד אל אדוניו

פסחים פז:ב

אמר רבי יוחנן משום ר' שמעון בן יוחי מאי דכתיב (משלי ל, ז) אל תלשן עבד אל אדוניו פן יקלך ואשמת וכתיב (משלי ל, יא) דור אביו יקלל ואת אמו לא יברך משום דאביו יקלל ואת אמו לא יברך אל תלשן אלא אפילו דור שאביו יקלל ואת אמו לא יברך אל תלשן עבד אל אדוניו

ברכות טו:ב

מאי דכתיב (משלי ל, טו) שלש הנה לא תשבענה שאול ועוצר רחם וכי מה ענין שאול אצל רחם אלא לומר לך מה רחם מכניס ומוציא אף שאול מכניס ומוציא והלא דברים ק"ו ומה רחם שמכניסין בו בחשאי מוציאין ממנו בקולי קולות שאול שמכניסין בו בקולי קולות אינו דין שמוציאין ממנו בקולי קולות מכאן תשובה לאומרים אין תחיית המתים מן התורה

שבת פג:ב

מנין לספינה שהיא טהורה שנאמר (משלי ל, יט) דרך אניה בלב ים

ימא עה:א

ולמאן דאמר עריות הא כתיב נאכל לישנא מעליא נקט דכתיב (משלי ל, כ) אכלה ומחתה פיה ואמרה לא פעלתי און

תלמוד בבלי על ספר משלי

כתובות סה:ב

רב אשי אמר תשמיש תנן אוכלת עמו לילי שבת בשלמא למ"ד אכילה היינו דקתני אוכלת אלא למאן דאמר תשמיש מאי אוכלת לישנא מעליא כדכתיב (משלי ל, כ) אכלה ומחתה פיה ואמרה לא פעלתי און

כתובות יג:א

מאי מדברת זעירי אמר נסתרה רב אסי אמר נבעלה בשלמא לזעירי היינו דקתני מדברת אלא לרב אסי מאי מדברת לישנא מעליא כדכתיב (משלי ל, כ) אכלה ומחתה פיה ואמרה לא פעלתי און בשלמא לזעירי היינו

ברכות נז:א

כל מיני משקין יפין לחלום חוץ מן היין יש שותהו וטוב לו ויש שותהו ורע לו יש שותהו וטוב לו שנאמר (תהלים קד, טו) ויין ישמח לבב אנוש ויש שותהו ורע לו שנאמר (משלי לא, ו) תנו שכר לאובד ויין למרי נפש

עירובין סה:א

א"ר חנין לא נברא יין אלא לנחם אבלים ולשלם שכר לרשעים שנא' (משלי לא, ו) תנו שכר לאובד וגו'

כתובות לו:א

איהי היכא דלא קא טענה איהי מי שמעת ליה אין כיון דאמר ר"ג מהימנא כגון זו (משלי לא, ח) פתח פיך לאלם הוא: והבוגרת אין לה טענת בתולים

פסחים נ:ב

המצפה לשכר אשתו וריחים אינו רואה סימן ברכה לעולם שכר אשתו מתקולתא ריחייא אגרתא אבל עבדה ומזבנה אישתבוחי משתבח בה קרא דכתיב (משלי לא, כד) סדין עשתה ותמכור

סוכה מט:ב

מאי דכתיב (משלי לא, כו) פיה פתחה בחכמה ותורת חסד על לשונה וכי יש תורה של חסד ויש תורה שאינה של חסד אלא תורה לשמה זו היא תורה של חסד שלא לשמה זו היא תורה שאינה של חסד

ברכות י"א

מאי דכתיב (משלי לא, כו) פיה פתחה בחכמה ותורת חסד על לשונה כנגד מי אמר שלמה מקרא זה לא אמרו אלא כנגד דוד אביו שדר בחמשה עולמים ואמר שירה דר במעי אמו ואמר שירה שנאמר (תהלים קג, א) ברכי נפשי את ה' וכל קרבי את שם קדשו